

SUBMITTED BY

Irmgard

ON

21.06.2013

★ ★ ★ ★ ★

0% / 8 Stimmen

Да го направя ли - или не?

Ще го направя! Няма да го направя! Да го направя ли? Да не го направя ли?

Да изляза навън, да се обърна към другите, изисква преодоляване на себе си. Какво ще си помисли тя/той, ако изведнъж се появя и започна да давам пример с вярата си или да разказвам нещо за нея?

Тази статия е публикувана във списанието „Forum Heft“.

Аз не съм Били Греъм и ми е трудно да се приближавам към хората...

Добре си спомням, когато като 17-годишен ходех в младежката група. Тогава по време на Адвента винаги се организираха дейности на открито. В програмата на младежката група те бяха обявени като „евангелизационни“. Това означаваше, че, въоръжени с китара, отивахме до най-близкото по-голямо събиране на хора, пеехме песни и представяхме сценка. При първите изяви ми беше трудно да преодолея притеснението си. После някак си стана по-лесно. А с времето това загуби своята привлекателност, така че престанах да участвам.

Няколко години по-късно, след като завърших библейското училище и започнах първата си работа като проповедник, аз самият станах ръководител на младежка група. В групата имаше няколко момчета, които бяха евангелизационни „звезди“. Една вечер те дойдоха с идеята да направим анкета в селото защо те (анкетиранияте) не вярват в Исус.

1. Как да реагирам?

От една страна, човек трябва да излезе навън. Искях да спечеля хората за Исус (и да бъда пример за младежите). От друга страна, аз не съм Били Греъм и ми е трудно да се обръщам към хората. Тръгнахме по двама или по трима. И така се случи това, което трябваше да се случи. На първата врата ме очакваше месарят. Зададох му въпросите от анкетата. Един от тях беше: „Защо не вярвате в Исус?“ Последва изключително интересен разговор, в който нито той се отклони от своята, нито аз – от моята гледна точка. Въпреки отхвърлянето му спрямо Исус, той разказа удивително много за живота си – какво всичко е преживял, защо не може да вярва и защо християните му лаят по нервите. С пожелания за добър ден се отправих към следващия адрес. За по-късно през вечерта бяхме планирали обмен на мисли и време за молитва в младежката стая. Беше интересно да чуя какво е преживял всеки. За мен беше много важно да разсъждавам със собствени думи как съм преживял анкетата, каква радост, мъка или страх съм изпитвал

по време на нея. На останалите също им дойде добре да чуят как се е справил един проповедник.

2. Преодоляване на бариерата

Трябваше да разреши два проблема. Първо, трябваше да се впусна в това приключение, въпреки че по характер съм сдържан (първо да израсна в вярата, да оправя взаимоотношенията си и т.н.). Втората граница, която трябваше да преодолея, беше въпросът: какво означава „да изляза“?

Досегашната ми представа за това беше свързана с „планирани изяви“. Днес за мен това обхваща по-широк спектър, много различни аспекти. Днес за мен „да изляза навън“ означава да не приватизирам повече вярата си, а по естествен и убедителен (съобразен със ситуацията) начин да разкажа на ближните си или да им покажа с личния си пример какво означава да си християнин. Преминавам от нагласа на „потребител“ към нагласа на „създател“. Но тогава следващата мисъл вече ме очаква.

3. Защо си причинявам това?

По време на редакционната среща се запитахме къде е здравословният баланс между излизането навън и почивката (да не правим нищо с чиста съвест поне веднъж). Всяка монета има две страни. Когато гледаме едната страна, другата остава на заден план. Но тя все пак е там. Сега има философски течения, които много силно наблягат на почивката в духа, на това да бъдеш като Мария, седнала в краката на Исус. Хората от типа на Марта реагират чувствително на това: „О, Господи, кажи на тези християни, че аз се трудя за Теб и че те трябва да ми помогнат малко.“

Здравословната среда е Исус. Но веднага щом излезем от тази среда, започва сравняването. Изведнъж другите се справят по-добре и ние се питаме: „Защо си причинявам това?“ Сравняването има големия недостатък, че в този момент виждаме само едната страна на медала.

4. Какво научих?

През последните години от моя християнски живот открих радостта в Исус. Когато излизам и се обръщам към ближните си, се радвам на всички онези християни, които се нуждаят от време за почивка. Защото почивката означава да се молим и да бдим за собствения си живот във вярата (и за този на другите), за да не изпаднем в изкушение. Когато имам период на почивка, се моля за християните, които излизат навън.

Можем да излезем в женската група, в домашния кръг, в младежката група, в „Амейсли“

и т.н. Да излезем навън не е метод, а начин на живот.

Здравословният баланс означава да водим живот с Исус. Когато правим това, в което имаме дарби, няма да се претоварваме. Напротив: ще се допълваме взаимно и, което е най-важното, ще станем изпълнители на Словото (Яков 1). Ключовият момент често е, че не знаем какво можем, къде са нашите дарби. Често сравняваме това, което ни липсва, с това, което имат другите. Тогава Мария се изправя срещу Марта. Резултатът е, че центърът не е Исус, а самите ние. Тогава центърът вече не е слушането и действието, а нашето оправдание защо сме такива или други. Друга последица е, че околните забелязват как се отнасяме един към друг. Те губят интерес към среща с Исус. Ето защо е важно да имаме в себе си както страната на Мария, така и тази на Марта. Нуждаем се и от двете страни на монетата. Исус е центърът.

5. Накрая още нещо...

Преживяванията с Исус, събрани досега, ме мотивират. Дори когато в някои моменти трябваше да се преодолявам. Поглеждайки назад, трябва да кажа: „Уау, направих това или онова...“ и ме изпълва радост. Тогава тези преживявания се „продават“ по-добре в свидетелствата. Мога да мотивирам другите, вместо да ги поставям под натиск.

Искам да преживея нещо с Бога. И мога да го направя само ако съзнателно живея и двете страни на монетата. Как преживяваш ти тези две страни?

Да го направя ли – да не го направя ли_YW

Източници

- **Съдържание и снимка:** „Forum Kind“, брой 2/02, страници 5 и 6. Активното общуване с другите изисква преодоляване на себе си. В живота на християнина трябва да има добър баланс между спокойствието и евангелизацията. © Авторски права www.forum-kind.ch
- **Автор:** Томас Гасер

Weitere Informationen

Етикети

Форум

Възраст

13-16 години

Брой участници

Няма налични данни.

Библията

Тема:

Материал

Много работа

Изтегляне на файлове

Изтегляне на файлове

KI Generierter Inhalt

Съдържание

Етикети

Възраст

Брой участници

Библията

Материал